

12.B - osztálykirándulás

Az utolsó osztálykirándulást mindannyian kellő izgatottsággal vártuk, mivel a Pandémia időszaka alatt sajnós nem volt lehetőségünk ilyen formában együtt lenni. Arcon csapott minket a felismerés, hogy bizony végzősök lettünk, és lehet, hogy ez lesz az a bizonyos utolsó kirándulás, ami a 9.osztályból olyan hihetetlenül messzinek tűnt. Az úti cél a Börzsöny volt.

Pár mondat az utazásról: a nagyállomásról vonattal mentünk Pestig, onnan emeletes vonattal (!!!!) utaztunk Verőcégig, ott aztán süti a hasba, majd buszra fel, és már meg is érkeztünk a világtól elzárt kis kulcsosházba, a Hideg-hely lábánál. Kipakoltunk, elfoglaltuk a szobáinkat, és megkezdődött az esti banzáj. Beszélgettünk, sütögettünk, társasoztunk, és nagy kacagások közepette nyugovóra tértünk. Másnap reggeli után szembesültünk a ténnyel, hogy bizony nemcsak henyélni fogunk, hanem túrázni is. Bár amikor Gyuribá azt mondta, hogy 8 órán keresztül fogunk hegyet mászni, bevallom kicsit kinevettük. Nem is szeretném részletezni, könnyek (természetesen örömkönnyek) és verejték egyvelegével az arcunkon pontosan 26 km hegymászás, és kb. 8 óra elteltével visszaérkeztünk a kisházba, ahol Ági néni tökéletesen eltalálta, hogy mire volt szükségünk. A jó nagy tányér, frissen készült csilisbab elfogyasztása után már mindenki jobban érezte magát. Ettünk, ittunk, mulattunk, majd körbeültük a tábortüzet, és pillecukrot sütöttünk. Felmerültek olyan nagy témák is mint például hogy ki hol szeretne továbbtanulni, vagy ki fog repetát kérni a vacsorából.

Másnap aztán izomlással, de annál nagyobb örömmel ébredtünk, összecsomagoltunk, és 2 részre váltunk. Volt, aki kisbusszal, volt, aki vonattal kezdte meg a hazautat. Valószínűleg a többség nevében mondhatom azt, hogy hazaérkezés után tusolás, majd egy kis kalóriapótlás után egy 10 órás alvás garantált volt, a szüleink legnagyobb örömére.

Köszönjük szépen osztályfőnökünknek, hogy mindezt lehetővé tette.